

forordning også finder anvendelse i den situation, hvor varer af den i forordningen nærmere angivne art, som er under transit fra en stat, der ikke hører til Det Europæiske Fællesskab, til en stat, der heller ikke hører til Det Europæiske Fællesskab, på anmodning af en rettighedshaver — hvis virksomhed ikke har hjemsted i en EF-medlemsstat, hvorved der imidlertid foreligger en varemærkeregistrering i en EF-medlemsstat — som gør gældende, at hans rettigheder er blevet krænkede, foreløbig standses i en medlemsstat af medlemsstatens toldmyndigheder under henvisning til den nævnte forordning?

(¹) EFT 1999 L 27, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 15. februar 2000 af Oberster Gerichtshof i sagen Rudolf Gabriel

(Sag C-96/00)

(2000/C 149/45)

Ved kendelse afsagt den 15. februar 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 13. marts 2000, har Oberster Gerichtshof i sagen Rudolf Gabriel forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er indtaling af den ret, der er indrømmet forbrugerne i § 5 j i Konsumentenschutzgesetz (den østrigske lov om forbrugerbeskyttelse, KSchG, BGBl 1979/140), som affattet ved artikel I, nr. 2, i Fernabsatz-Gesetz (den østrigske lov om fjernsalg, BGBl I 1999/185) til at afkræve erhvervsdrivende en tilsyneladende vundet gevinst gennem sagsanlæg, når de erhvervsdrivende sender (eller har sendt) gevinsttilsagn eller andre lignende meddelelser til bestemte forbrugere og på grund af forsendelsernes udformning giver (eller har givet) indtryk af, at forbrugeren har vundet en bestemt gevinst, i den forstand, hvori udtrykkene er benyttet i Bruxelles-konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager

- 1) en sag om en kontrakt som omhandlet i artikel 13, stk. 1, nr. 3,

eller
- 2) en sag om kontraktforhold som omhandlet i artikel 5, nr. 1,

eller
- 3) en sag om erstatning uden for kontrakt som omhandlet i artikel 5, nr. 3?

Sag anlagt den 15. marts 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-98/00)

(2000/C 149/46)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 15. marts 2000 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved ledende juridisk konsulent Richard Wainwright, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Panayiotis Panayiotopoulos, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagnercentret, Kirchberg.

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til traktaten og Rådets direktiv 92/13/EØF(¹) af 25. februar 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende anvendelse af EF-reglerne for fremgangsmåden ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation, idet den ikke inden for den fastsatte frist har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet, eller subsidiært ikke har givet Kommissionen meddelelse herom.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Artikel 249, stk. 3, EF og artikel 10 EF (tidligere EF-traktatens artikel 189 og 5) forpligter medlemsstaterne til at træffe de foranstaltninger, som er nødvendige til gennemførelse af direktiver i national ret inden udløbet af den frist, der er fastsat herfor, og straks at give Kommissionen meddelelse herom. Den fastsatte frist udløb den 1. januar 1998, uden at Den Helleniske Republik havde givet Kommissionen meddelelse om foranstaltninger til gennemførelse af det nævnte direktiv i national ret.

(¹) EFT L 76 af 23.3.1992, s. 14.